

възвръща чистотата и редът въ домът. Когато мажът се отдалъчава отъ семейството, когато го компрометира съ безредията си, на жената лъжи грижата да го побъди чръзъ сладките и силни оръжия които природата и любовта съ турили въ ръците ѝ. Нъма съмнение, че такъво прѣдприятие не е малко, и не една жена обезсърдчена е отстъпала и се е отричала отъ намѣрението си още при първий опитъ. Каква измама, наистина, за едно лице което не е знало нищо отъ свѣтовни развлечания, и невинността на което едвамъ върва въ сѫществуванието на порокъ, да срѣщне тѣзи сѫщи пороци въ сѫществото комуто дължи покорность и уважение! Колкото повече съ вдъхнували на дѣвойката високи и чисти идеи за святостта на семейството, толкова тя по ниско пада, и се вижда почти отчаяна, когато е принудена да признае че този когото трѣбва да уважава заслужва прѣзрѣнието на другите. Каква борба и какво късание въ тѣзи смутена душа! Какъ да примери разумът съ длъжността си? Какъ да потуши този вътрѣшенъ гласъ който вика за измѣна? Ако люби, какво ужасно падение! и, ако не люби, колко по ужасно е падението! Но, ако жената се ваде на това обезсърдчение, всичко е загубено. За това именно иие горѣщо желаемъ щото момата да не стъпва въ женидба съвершенно неопитна. Не че трѣбва да я плашимъ прѣди да се омажи и да ѝ показваме на всяка стѫпка стрѣмностите; но добръ ще бѫде да е достатъчно приготвена за испитните на животъта за да не подпадне подъ скърбта на първото разочарование, и да не